

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 5-6

Mars 1947.

19. årgang.

Misjonæ-
rene,
Svendberg
på vei til
India igjen.

inn på bibelskolen med India-feltet som fremtidig virkefelt. Be for henne. Også de unges skritt vil og kan han lede.

Vi hører fra vårt distrikt i India om Bubonic Plague, noe lignende sorte-døden, og mange er døde. Karwi by, 10 tusen innbyggere, er nesten folketom. De har flyttet ut i det åpne, i telter og kvisthytter. Be Herren innerlig at han holder sin beskyttende hånd over oss misjonærer og innfødte evangelister. Denne pesten kan til tider gjøre store landsbyer helt folketomme.

Vi hører at søster Jensen er ivrig opptatt med å hjelpe doktoren med de angrepne. Middel skolebygningen i Karwi er omgjort til forpleiningsted for de mange syke. Be for søster Jensen at krefter må bli henne gitt. Hun er jo svært trett og burde vært i hjemlandet for hvile for lenge siden.

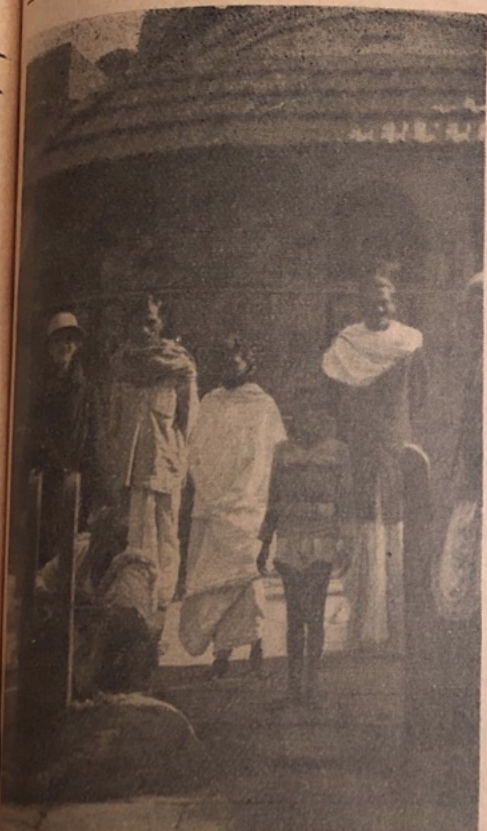
Det er med underlige følelser vi nå, etter nesten 9 års fravær, får sette føttene på indisk grunn. Må Herren åpne sildig-regnets sluser over sitt folk, og høste skarer inn for basunen lyder og vi beskuer Ham.

Styrk våre hender ved forbønn, kjære venner!

Herrens nådehånd omslutte dere alle.

Hjerteligste søskend-hilsener,
Deres i Kristus for India:

Mary og Hans H. Svendberg.
India adresse: N. E. Mission,
Karwi, Banda Distr., U.P., India

Offersted utenfor Kalis tempel

Fred i Ham som var, som er og som kommer.

Vårt 8 mndrs. opphold i Staterne nærmer seg nå sin avslutning. Det har vært en travel tid med uopphørlige reiser. Vi begynte jo fra østkysten. Brooklyn var første stedet og nå er vi på vestkysten.

Vi forlater San Francisco ombord på «Marine Adder» 7. mars og båten antas å komme til Bombay en måned fra avgangsdatoen. Vi går innom Hawaii, Manilla, Hong Kong, Singapore og andre steder, så det blir en interessant reise.

Vi er Herren takknemlig for vårt korte besøk herover. Tror sikkert det vil åpne muligheter for misjonsdriften i vårt distrikt i Nord-India. Det var så kjært å møte de venner vi ble kjent med da vi var i Staterne for 16 år siden. Vi møtte også mange som var blitt frelste i senere år, av hvilke mange sto ferdige for de forskjellige misjonsfelter. Ja, vår store Gud gjør store undere.

Vår datter Barbara, stanser her, da hun nemlig skal ta sin middelskoleeksamen om vel et år. Om Gud vil, tenker hun seg

Helbredet av Herren.

For vel 3 år siden ble min hustru syk. Heftig sting i brystet og svært slapp.

Da vi begge i flere år hadde fått nåde til å bruke Jesus som vår lege, henvendte vi oss til ham også i dette tilfelle.

Ja, så var det først å få rede på hva Herren ville. Var det sykdom til døden eller ville Herren reise opp igjen?

Hun ba om klarhet og fikk ordet fra Salmen 91, 13—16 og spesielt: «På løve og hugorm skal du trå, du skal trå ned unge løver og slanger — — — jeg er med ham i nøden, jeg vil utfri ham og føre ham til ære o.s.v.

Vi ble så begge enige om å reise opp til Stavanger hvor Daniel Nilsen da virket, og merkelig nok på møtet ble den 91. salme lest både av broderen som åpnet møtet og Nilsen som talte. Ved to eller tre vitner skal hver sak stå fast.

Noen merkbar forandring kjentes ikke etter at hun på møtet var salvet og bedt over etter Jakob 5, 14—15. Men vi fikk hvile i løftet fra 1. Johs. brev 5, 14—15 «— — dersom vi vet han hører oss hva vi så ber om, da vet vi at vi har de ting vi har bedt ham om.

Djevelen var heller ikke uvirkelig som. Han kunne fortelle at forholdet var akkurat det samme men tross stormen fikk vi hvile i det guddommelige utsagn: Vi har de ting vi har bedt ham om. Vil også fortelle at min hustru fryktet for tuberkulose og det var da ikke så enkelt å holde troesstillingen.

Mange ganger holdt troen på å svikte og tankene kom at vi nok allikevel måtte til lege og gå den naturlige vei. Men pris skjete Gud, han ga ord i prøvens tid om å holde ut: «Stå djevelen imot og han skal fly fra

eder.» Og det er velsignet å vite at Guds ord for våre legemer, er sikrere å holde seg til enn våre symptomer og følelser og kjensler, som går og kommer, og at den som venter på Herren skal ikke komme på skam.

Som før sagt, arbeider djevelen under slike forhold og han fortalte at det ble døden tilslutt, men så fikk vi et ord fra Salmen 63, 12: «Løgneres munn skal tilstoppes» og fra Esaias 41: «Du skal søke dem og ikke finne dem, de menn som fører krig mot deg.»

Nå ville Herren vise oss hva han hadde gjort og ledet oss til lege for å konstantere det.

Legen undersøkte grundig, han banket og lyttet og tok røntgenbilde. Når vi så kom igjen for å få vite resultatet, sa han:

Ja, hun har hat sin tuberkulose, her er tydelige arr etter en sykdom som er helet, for å bruke legens ord.

Jeg fikk også se bildet som var svært tydelig og kunne da se arrene etter sykdommen.

Ære være Gud og Lammet!

Han som bar våre synder, bar også våre sykdommer.

Jeg behøver vel ikke fortelle at det ble jubel og lovsang til Ham som led tålmodig korset uten å akte vanæren.

Vil også med dette oppmuntre deg du syke venn som venter på Herren for helbredelse for legemet: Bli ikke motløs om det drar ut! Herren arbeider hele tiden mens du venter. Vent under takk og lovprisning som Abraham gjorde. Han kunne ikke vente noe fra sitt utlevde legeme eller Saras utdødde morsliv, men på Guds løfter tvilte han ikke i vantro, men ble sterk i sin tro, i det han ga Gud æren. Altså takket. Rom 4, 17—21, Salm. 50, 23.

Med dette en hjertelig hilse til alle «Misjons-Røsten»s lesere. Hilsen med Ordsp. 4, 20—22

Eders i Kristus

Knut Selvåg.

Stillingen i India.

Ifølge et intervju det svenske dagbladet «Dagen» har hat med hjemkomne misjonærer fra India er den politiske stillingen for tiden som en vulkan. Det synes som alt kan hende og enda er det ikke sikkert at noe hender, så en av misjonærene. De hadde dog det beste håp for misjonens framtid.

Bladet hadde også en samtale med generalsekretæren i Indias kristne, dr. Rajah Manickam, som har besøkt Stockholm for å konferere med det svenske misjonsrådet. Han uttalte bl. a.:

Det er ingen grunn til å se mørkt på det enda, men med friskt mot fortsette evangeliseringen blant Indias millioner og

ingen misjonær av hvem landsmann det er behøver å frukte for framtiden på dette veldig misjonsfelt. I alle tilfeller kommer vi kristne Indiere til å føre kampen videre og jeg håper og så at den svenske misjonsvirksomheten i India kommer til å fortsette.

Kristne misjonærer er alltid velkomne til India, ikke bare fra vest, men også fra øst, men de får ikke komme som ledere eller de som har overoppsyn. Misjonærene bør bli ett med den kristne kirken og forsatt i India.

For tiden arbeider 256 forskjellige kristne misjonærer i India og deres innsats bør med tiden føre til resultater.»

Våre hensovede

Apostlen Paulus skriver i 1. Tesal. 4, 13—18 så velsignet om at vi ikke skal sørge som de andre som ikke har håp og heller ikke være uvitende om våre dødsfor ved troen på at Jesus døde og sto opp skal Gud ved Jesus føre de hensovede sammen med ham.

Apostelen kan med klare ord fra Herren meddele at vi som lever ingen lunde skal komme i forveien for de hensovede, men at Herren selv skal komme ned fra himlen med overengels røst, og Guds basun skal byde de døde i Kristus å oppstå først. Deretter skal de sammen med de levende i Kristus rykkes i skyer opp i luften for å møte Herren, og så for alltid være med Herren. Herlige trøsterike ord.

*

Atter har det behaget Herren å hente hjem til seg to av våre venner som var iblant oss.

Str Else-Marie Lystad, som Herren tok hjem straks før jul, var bare 21 år gammel. Hun ble frelst og døpt for ca. 2 år siden og var med i musikken i forsamlingen. En ondartet sykdom nedbrøt vår unge søster. Hun oppholdt seg på sykehus og ønsket å komme hjem til jul, hvilket Herren oppfylte med å hente henne hjem til seg.

*

Den andre av våre venner, bror Ole Fosse, fikk hjemlov onsdag 19. februar og ble begravet tirsdag 26. februar under stor deltagelse tross en voldsom vinterkulde.

Om aftenen hadde vi minnefest for familien med venner og bekjente etter våre to hjemflytete venner. En velsignet fest som sluttet med flere av familien på kne for Jesus.

Br. Ole Fosser var rykket som en brann ut av ilden. Gud

FRA INDIAMISJONEN

Utdrag av en tale str. Aslaug Brataas holdt i «Betel», Larkollen, den 8. februar i år. Referert ved Marie Buberger.

Som utgangspunkt leste hun Apgj. 17, 22—23. Det er mange likhetspunkter mellom disse vers og Indias stilling. Indierne tilber i det hele 33 millioner guder og gudinner. De tilber like fra gråsteinshauger til slanger og andre krypdyr og det gjør de i håp om å vinne frelse.

Ifølge Karma kunne et menneske først gjennom 84.000 inkarnasjoner vinne fram til det evige «intet», som er det eneste håp indierne ser hen til.

Hun fortsatte med å fortelle om den sosiale nød i India. Den gjennomsnittlige levetid er ba-

ga ham et direkte kall i hans ugudelige tilstand. Han fikk høre en røst tale til seg som sa: «Ole, Ole, stå opp! Du skal ut og høste. Han forlot straks sin omgangskrets og gikk hjem til sin nyfrelste hustru og ba henne be for seg. Br. Fosse var den første som ble døpt etter at forsamlingen hadde begynt offentlig virksomhet i 1911. Han besøkte sin bror om aftenen og da han var kommet hjem og satt seg ned fikk han plutselig ondt og uttalte ordene: Kjære Jesus! og så var han borte. Han var 68 år gammel.

Fred med deres minne.

Det kunne ha vært gildt å ha skrevet litt mer fra virksomheten i blant oss, men tør ikke oppta mer spalteplass. Forstan der Thorstensen har nå snart vært hos oss i tre år. Ja, tiden svinner i hast som en drøm. År etter år iler hen.

Hilsen til alle hellige fra venner i Arendal med 2. Kor. 1,1-7

Charles Sandberg.

re 27 år. Mange kvinner dør under barnefødsler på grunn av mangel på hjelp. En fødende kvinne blir nemlig betraktet som uren og de som vil hjelpe henne er ofte ukyndige. Man regner med at det er 396.000 enker i India under 15 år. Ingen av disse har lov til å gifte seg mere. Det kan endog hende at de blir gift i 8 års alderen og blir enker straks etter.

En misjonær må kunne minst 3 indiske språk for å komme i kontakt med folket i det distrikt hun virket. Med hensyn til språket vil enkelte uttrykk virke helt misvisende på grunn av kastevesenets forskjellige religioner. Det vil nemlig virke om en fornærmelse om en mann av høy kaste ble tiltalt i et språk som brukes av en lavere kaste. I hus som ligger side om side kunne det hende at en måtte bruke forskjellige språk.

En indier har vanskelig for å forstå begrepet synd i kristelig mening. Å omgå folk av en lavere kaste var for indierne synd. Det vi stempler for umoralsk var i mange tilfeller tillatt.

Søster Brataas sluttet med en inntrengende appell til de som mulig måtte være der og hadde misjonskall, at være lydige mot kallet. Hun selv lengtet til bake til sitt arbeidsfelt.

En hilsen.

Sender min kontingent for 1947. «Misjons-Røsten» gleder meg hver gang den kommer. Det ble serlig velsignet og inspirerende for meg å lese i siste nr. om 35 års jubileet i Arendal. Må Herrens rike nåde og velsignelse fortsatt være med med alle sine folk.

Hilsen R. N.

MISJONS-RØSTEN

*Fritt, uavhengig organ
i misjonens tjeneste*

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: *G. Iversen.*

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelse må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykk: I. K. M. Fredriksens
Eftf. Trykkeri A.s., Sarpsborg.

Bruken av postgiro.

Postgiro er av ny dato her i landet. Det er ikke mere enn tre år siden den ble opprettet og er ukjent for mange enda når det gjelder å bruke den.

Framgangsmåten ved pengefor-sendelser pr. postgiro er omtrent som med vanlige postanvisninger. Man får utlevert blanket på postkontorene og fyller den ut som det brukes på postanvisning. Postkontorene gir opplysning og veiledning om det behøves.

Alle beløp som innbetales på postgiro blir godskrevet vedkommendes konto i Oslo, og i stedet for å hente hvert beløp kan man utta det samlet når man vil. Det spares derved tid og så har man bedre oversikt og lettere for å føre kontroll. Portoer er billigere enn annen forendelsesmåte.

Postgironr. skal ikke brukes

Pilegrimsferden.

Vi fortsatte med møter i Eidskogen. Mandag 3. februar var det bibeltime hos Gina Kristiansen, Magnor. Emne var: Guds ords framgang. Tirsd. var vi hos pinsevennene på Magnor. De har sine møter på «Salen» som forsamlingen på «Betel» før har hat. Forstander Martin Holt talte om de troendes vandring. Riktig meget Guds ord leste han og det var godt å høre. Etterpå ble så undertegnede oppfordret til å si noe. Onsdag var det bibeltime hos Hjørdis Svendsrud. Emne var bønn. Torsdag hadde vi møte på Gausstad, hos Kristian Rudberg i gjen. De er ikke bekjennende kristne, men åpner gjerne sitt hjem for kristelige møter og er nok meget påvirket av Guds ånd. Fredag hadde vi møte hos Ludvig Hansen, Ringstad, Ilagsmoen. Det var en flokk av riktig livlige gamlinger som var samlet. Den eldste av oss var 82 år. Så var det 73, 72 og 70 år og nedover. Det vekslet med vitnesbyrd, sang og bønn og lovprisning. Jeg har aldri vært på noe ungdomsmøte som det har vært livligere. Når Guds ånd slår ned så blir det livlige møter enten det er gamle eller unge.

Det trenges at det blir tilgang på nye krefter i forsamlingen på «Betel» så et mere ungdommelig innslag kunne gjøre seg gjeldende. De gamle må jo snart legge ned vandringstaven og det behøves friske krefter til å ta opp sverdet. Lørdag hadde vi møte hos Marie

på annen post. Bare til penger som sendes over giro.

Misjons-Røstens postgirokonto er 360 24.

Moen som sang og spilte og var i «form».

Søndag 9. februar var vårt siste møte på Eidskogen. Det var fest hos Gina Kristiansen, Magnor. Tilslutningen til møtene der siste uken var ikke stor. Den harde kulda vi har hatt får kanskje ta en del av skylden og det er forståelig at i 25—30 graders kulde er det fristene å sitte heime, serlig når man arbeider ute i kulda hele dagen, som mange gjør. Det har dog vært åpent å tale Guds ord og mange friske vitnesbyrd. I disse tre ukene har vi hat møter hver kveld og det har vært som en familie. Str. Dorthea Berger fra Slemmestad har deltatt til stor oppmuntring. Hos Ludvig Hansen, Ringstad, hvor vi har hat vårt herberge, har vi hat det fritt og godt.

Gud velsigne vennene, og vi håper Gud sender en vekkelse over Eidskogen snart.

Vennene i Eidskogen er den eneste forsamling de frie venner har i hele Hedemark fylke, som har eget bedehus, så vidd jeg i øyeblikket husker. For- samlingen på «Betel» er ikke stor. Alt i alt teller den vistnok 40 sjeler, som har sine navner i menighetens adressekalender. De fleste av dem er eldre folk og det er lite tilgang av ungdom for tiden. Pinsevennene har ikke mindre enn 5 eller 6 møtelokaler i Eidskogen og det er lett forståelig at ungdom søker ditt hvor det er ungdom før. Forkynnelsen er jo den samme hos begge, praktisk talt

Det kunne jo se ut som det var best å forsøke å slutte seg til pinsevennene og legge ned virksomheten, men som den eldste frie forsamling kan jeg ingen forlange at de skal gjøre det. Det inntrykk jeg har fått av forsamlingen i «Betel» er at de mener å ha den eldres rett til å holde på, og ingen kan be- nekte det

Til troende
venner.

Refleksjoner

etter misjonsmøtet i Larkollen.

Etter str. Brataas talte hennes bror Karl Andersen-Moen om hvordan Gud hadde lagt India på begge hjerter. Han fortalte hvordan Gud hadde åpenbart et syn for ham. Han fikk se et kart over India og en cirkel rundt det sted han skulle være med å virke. Dette synet fikk han se to ganger og da han skriver til sin søster og forteller henne dette, så har og så hun fått samme stedet lagt på sitt hjerte, og skriver til sin bror og forteller det. Disse to brever møttes langt ute på havet.

Han sa videre at Gud visste at det ville bli vanskeligheter og at misjonærene ville bli avskåret fra hjemlandet. Derfor kalte han også arbeidere på den andre side av havet og satte dem inn i vårt arbeid. Bror Andersen-Moen tjenestegjorde under krigen som offiser i den amerikanske handelsflåte.

Det grep våre hjerter å høre om alle de millioner som fremdeles ikke har hørt evangeliet og som kanskje aldri får høre det. Misjonsbefalingen står enda ved makt, og vi som ikke har personlig misjonskall plikter å lyde misjonsbefalingen i det vi står med dem som går ut i bønn og med offer. Vi er viss om at denne tidsalders ende nærmer seg med raske skritt. Det gjelder derfor å benytte den kostbare tid som ennå står tilbake. Vi må ta alvoret innover oss og støtte misjonærene så de kan virke mens de er der ute. En misjonærs tid er kostbar og de kan ikke slå seg til ro ved en misjonsstasjon. Nei, de må reise mange, mange mil for å nå folket og alt koster penger. Det skal trykkes bibel-

skrifter og traktater som deles ut. Det er umulig å nå Indias millioner av en håndfull misjonærer.

Det er blitt meg fortalt at det kan sammenlignes med om det var en misjonær i Oslo og en i Kirkenes. Hva ville så de oppnå om de slo seg til ro på en plass?

Gud behøver oss som er hjemme til å være med i den store inntøstningen. Salige er de som husbonden finner våkne når han kommer igjen. Vi har ansvar for dem som er utenfor, de som er utenfor uten egen skyld, men fordi de ikke har fått anledning til å komme til Ham. De har ikke hørt evangeliet. Gud se i nåde til oss alle at vi må bli funnet å være trofaste husholdere. Som kasserer ligger det meg på hjertet. Skulle det være noen som føler seg minnet om å gi et offer til søster Brataas så er hovedkassererens adresse:

Ragna Winther,

Kirkegaten 17, Trondheim.

Med søsterhilsen

Marie Buberg,
Dilling st., Østfold
hjelpekasserer.

Evangelist Knut Selvåg.

skriver bl. a. i et privatbrev at han før jul virket på Karmøya, sammen med Villy Høyås fra Råde i Østfold. De fikk be med noen frelsessøkende sjeler og det var noen eldre troende som lot seg døpe.

Etter nyttår har han virket på Espeland ved Bergen hvor det var åpent og godt. Siden har han vært på Fonnes ved Bergen og i Skostredet 17 i Bergen. Vennene i Skostredet har en god tid, sier han.

Da jeg har hørt at vår kjære bror, evangelist Odmund Hushovd, har gått igang med å bygge hus for seg og familien, og da jeg vet det er høyst ønskelig, tillater jeg meg å oppmuntre deg som har anledning til det, å gi ham en håndsrekning ved å sende ham et pengebidrag, stort eller litet, etter som Herren gir deg anledning og minner deg. Familien er på 8 personer og har bare et værelse og kjøkken til sin disposisjon.

Det er dyrt å bygge nå og evangelistenes inntekter er som regel ikke så store, så det vil sikkert komme vel med om vennene sender ham noe nå.

Adressen er Sande st., Vestfold.

En bror.

De har behov av en predikant som kunne ofre seg for arbeidet da de ledende brødre blir eldre og er for meget oppvakt til å kunne avse den nødvendige tid. Det burde kanskje helst være en yngre bror eller søster som spilte og sang. De har en ganske god søndagsskolevirksomhet som br. Albert Wiker har arbeidet med. Han var meget syk og da han er en eldre mann og vanskelig kan arbeide som før, behøves det også hjelp til det.

De har kjøpt tomt på Magnor og tenker å bygge bedehus også der. Noen penger har de iallfall nok til å betale tomten, men er takknemlig for støtte fra andre forsamlinger. Det kommer mer om det senere.

G. I.

Smånytt fra misjonsfeltene

11 misjonærer til Kina.

Den 14. februar reiste 11 misjonærer til Kina fra San Francisco. Det var:

Karl Bogetveit og frue, Kåre Bø, Anna Gamlem, Aslaug Helgesen, Petra Jaabæk, Lars Jøssang og frue, Brede Mella og frue og Anna Scheie.

De tilhører Det Norske luteriske kinaforbund.

Fengslingen av misjonærer i Manchuria.

I anledningen av et stort antall europeiske misjonærer og prester er fengslet, har en rekke utenlandske sendemenn i Kina henvendt seg til de kommunistiske myndighetene i Nord-Kina. Mer to uker etter at notene var overlevert, var det ikke kommet noe svar.

Når det gjelder fengsling av sju polske misjonærer i Manchuria, ble det lovet en offisiell undersøkelse for elleve uker siden, men ennå er det ikke kommet noe svar på tross av gjentatte henvendelser fra den polske sendemann i Nankinn til de kommunistiske myndigheter i Manchuria.

Kommunistene på tilbaketog i Mandsjuria.

Ifølge meldinger fra Sjanghai er kommunistarmene i Mandsjuria på fullt tilbaketog etter at de kinesiske styrkene har brutt igjennom og beleiringen av Tchsudi, 80 km. nord for Tsjangtsjun er opphørt. Mange stridsvogner og annet krigsmateriell ble etterlatt av kommunist-troppene.

Vanskeligheter i Kina.

Telegram og brev til baptisternes misjonsekspedisjon i Sve-

rige forteller at stillingen på misjonsfeltet i Kina er blitt meget vanskeligere i de siste uker. De røde soldater er truet av regjeringstropper sydfra og i den vanskelige stillingen de er, mister de fatningen og ødelegger så meget de kan før de forlater feltene.

500 misjonærer på et år.

Misjonsflyet «Ansgar» har i 1946 gjort 4 turer til India, 4 til Madagaskar, 2 til Afrika og 2 til Kina. Tilsammen har flyet fløyet 323,578 km. Til dette er det brukt 1253 timer og de har ikke vært utsatt for noe større uhell. Tilsammen har 490 misjonærer blitt befordret til og fra misjonsfeltene.

Det meldes fra Kina

at det kommunistiske hovedkvarter i Yenan har gitt myndighetene i provinsen Shensi og Hopei ordre til å arrestere misjonærene i visse distrikter da de motarbeider det kommunistiske parti. - Likeledes skal de kinesiske kristne oppgi sin religion og den kristne menighets eiendom konfiskeres.

Hvis denne melding er riktig vil flere norske misjoner bli rammet.

Misjonsarbeide i Sverige.

«Svensk Misjonsskrift» meldes at i 1946 var inntektene for alle svenske misjonsselskaper kr. 8 486 890,00. Størst inntekt hadde Svenska Kyrkans Mission med kr. 2 123 942,00. Der- nest kom Svenska Missionsförbundet med kr. 1 432 060,00. Pinsevennes misjon hadde litt over en million, og Evang. Fosterlandsstiftelsen litt under 1 million kr. i inntekt.

Pinsevennene 275 misjonærer, Missionsförbundet 183, Svenska Kyrkans Mission 181. Ialt var det 1262 i de svenske misjonsselskapets tjeneste i 1946.

Russerne angriper kristendomsundervisningen i Tyskland.

Avisene i den russiske sonen i Tyskland har i den siste tiden rettet skarpe angrep på bestemmelsene for skoleundervisningen i den britiske sonen for at det er vedtatt å ha 4 kristendomstimer i uken. I den russiske sonen er al kristendomsundervisning forbudt undtagen i Berlin.

612 ordinerte predikanter

hadde Svenska Missionsförbundet i 1946. Det er det største antall predikanter de noen gang har hatt, men de behøver 771 predikanter for at alle predikantplasser skal bli besatt.

Analfabeter i U. S. A.

I et svensk blad finner vi den forbausende påstand at det er 10 000,000 innbyggere i De Forenede stater i Amerika som hverken kan skrive eller lese. Det skal finnes et stort antal hvite som er innflyttet og mange negre hvis eneste håp om å bli frelste er at de får høre Guds ord forkynt eller gjennom radio.

Kristen ungdoms verdenskonferanse i Oslo.

De siste 10 dager av juli skal det holdes verdenskonferanse for kristen ungdom i Oslo. Det blir ca. 1500 representanter fra 60 forskjellige nasjoner. Det ventes representanter fra bl. annet: China, Japan, Tyskland og de fleste land i verden. Blant talerne er også den tyske pastor M. Niemøller.

TUNGETALEN

Ingen troesbekjennelse.

Levi Pethrus uttalte til et blad som spurte om det er riktig at de svenske pinsevenner legger mindre vekt på tungetalen som før, blant annet:

Nei, det er ikke korrekt. Riktig nok har vi aldri i Sverige gjort tungetalen til en troesbekjennelse eller en læresetning som skulle være en skillemur mellom troende. Oppgjennem

trene har det vært mange forskjellige meninger om dette spørsmål blant oss, men det har aldri vært strid om dette. Med trene er det blitt mere og mere menighet om at tungetalen tilhører det kristelige menighetsliv, likesåvel som de andre nådegaver. For min del står jeg i samme forhold til dette spørsmål som jeg alltid har gjort. De som har stått utenfor pinsebevegelsen har begått den misforståelse å mene at vi hevdet tungetalen som noe av det viktigste i pinsebevegelsen. Det er ikke riktig. Det viktigste for oss er kraften til å leve et hellig liv og til å tjene Gud og vinne sjele for ham. Det er det som vi legger mest vekt på av alt.

Jeg har nå studert pinsebevegelsen i mange land, i Amerika, Syd-Amerika og de fleste av Europas land, og jeg har gjort den oppdagelse at det er med denne bevegelse som med mange andre mektige bevegelser i historien, at mens selve hovedstrømmen er av Gud så kommer det ting med av mindre betydning, som det for mennesker kan være fristene å overbetone. Hovedsummen er imidlertid det vekkende moment som vår tids kristenhet har så stort behov for. At det i pinsebevegelsen kan forekomme over

drivelser, er ting som er kjent i alle større bevegelser. Men jeg ser heller at gryten koker over en gang i mellom enn at den aldri koker. At folk som blir fylt av Guds kraft kan te seg på en måte som utenforstående ikke forstår er ganske naturlig. Hadde de kristne holdt seg mer til den levende Kristus og mindre til dogmer og troesbekjennelser, så hadde vi lettere for å komme overens. Vi forstår stykkevis og profeterer stykkevis og hvordan skal vi da kunne lage en helt rett troesbekjennelse? Det kommer all tid til å mangle noe. Det blir alltid noen feil.

Hilsen fra Jæren.

Det er lenge siden dere hørte fra Jæren. Kan si til Guds ære at vi lever bare vel. Virksomheten går som før. Vi har gode møter hvor Guds velsignelse strømmer til oss. Godt at Guds bekk alltid er full, og så lenge der er tomme kar flyter oljen.

Vi har i vinter hatt besøk av vår kjære bror Wennesland. Møtene var den rene opplevelse for oss alle.

Her er et sterkt begjær etter å se sjele bli frelst nå når vi kjenner tiden nærmer seg med hurtige skritt avslutningen på denne nådens husholdning.

Godt at her er en herlig tid i vente for Guds folk.

Jesus kommer.

Broderlig hilsen

Gunvald Klepp.

Klepp p.o., Jæren.

Mjøndalen. Evngl. Stålstrøm som har virket blant vennene i «Salem» en lengere tid, er nå kalt til forstander for me-

nigheten der. Innsettelsen ble foretatt under bønn og håndspålegging lørdag den 15. mars, og hele menigheten var i anledningen innbudt til fest. Festen ble ledet av eldste Arnt Gundersen. Det var taler og sang og mang av vennene vitnet om Gud. og ønsket br. Stålstrøm tillykke med gjerningen. Etter innledningen holdt br. Stålstrøm bibeltime over: Guds orden i Guds menighet. Til avslutning var hele menigheten samlet til Herrens bord og brøt brødet. Det var en dyrebar og herlig stund og en merkedag for vennene.

Br. Enok Wangberg har vært på besøk fra søndag den 16. til tirsdag den 18. Br. Ernst Falk og den blinde organist Haggie Firing besøkte også vennene her tirsdag og onsdag den 18. og 19.

Fra Betel, Ski.

Lørdag den 22. mars hadde vennene i Betel, Ski, en riktig god vennefest. En skare venner fra Ebeneser, Askim, ca. 30 stk. kom med instrumenter og var med og spilte og sang av hjertens lyst og interesse. Evangelist Edvin Andreassen som f.t. virker i Askim, var også med og vitnet om Herren. Forøvrig deltok mange av de tilreisende med vitnesbyrd.

Det er fremdeles det vanlige på Betel, men vi har også tro for at Herren helt uventende kan komme med en besøkelses-tid. Gud formår.

Forbud mot dans ved Genesaretsjøen

De britiske myndigheter i Palestina vil forby dans og dansemusikk ved Genesaretsjøens bredder. De ønsker ikke at den sjøen hvortil så mange minner fra Jesu tid knytter seg skal bli et forlystelsessted. Et hotel hadde forrige år stelt til danseaftener ved sjøen, men nå blir det helt forbudt.

Arbeidet på nye steder i Østfold i 1946.

Arbeidet ved Skjeberg stasjon ble opptatt igjen i februar måned og har fortsatt hele året. Kommunelokalet har vært leid til noen møter, men de fleste møter har vært holdt i private hjem.

De fleste møtene har vært holdt hos Hans Bjercknes og Arne Martinsen. Hos O. Karlsen, Kingsrød, Anny Hansen har det også vært møter og et par friluftsmøter.

Av predikanter har foruten Astrid og Gustav Iversen som har deltatt på de fleste møtene også Edvin Andreassen fra Bergen, Bjarne Stålstrom, Josef Iversen, Erik Asbø, O. Karlsen, Jørgen Nordli og andre predikanter som har deltatt i Misjonshuset, Sarpsborg, vært på noen møter.

I årets løp har det vært holdt ca. 80 møter. Den 28. juli var det utflukt til Hvaler hvor mange kom og lyttet til ordet. Det holdes også misjonsmøter annen hver mandag.

Noen er også kommet med på Guds side i årets løp og vitner om Gud og trofast besøker møtene. Vi håper at møtene kan fortsette ved Guds hjelp.

Ved et besøk i Saltnes i sommer fikk jeg tilfeldigvis vite at møtene i Engelsen i Onsøy var nedlagt. Grunnen var at den verdslige ungdommen var urolig og forstyrret møtene, ble det sagt.

Forsamlingen på Klippen i Saltnes hadde overtatt stedet som utpost og de som står med går på møtene der.

Lørdag den 10. august var det brødrekonferanse i Ebeneser, Askim, hvor arbeidet på

nye steder ble drøftet. Referat fra konferansen er sendt forsamlingene.

Inntektene har vært små i 1946. Det er visst glemt helt bort å ta opp offer til saken av de fleste forsamlinger. Håper det blir bedre i 1947.

Sarpsborg, 25. mars 1947.

G. Iversen.

Det norske misjonsforbund

overveier å, nedlegge sin misjonsvirksomhet på Natal feltet i Syd-Afrika da det ikke lenger kan betraktes som misjonsfelt idet feltet må betraktes som evangelisert. Arbeidet har pågått i ca. 50 år.

Misjonsforstander Kr. Svendsen reiser til Natal med fly og skal personlig sette seg inn i forholdene så årskonferansen som holdes i Kristiansand i slutten av juni kan ta stilling til saken.

Den argentinske regjering utferdiget et dekret som hindret de evangeliske samfunnsfrihet. Det viser seg nå at regjeringen ikke våget å sette det fram i senatet da det sto i strid med den argentinske forfatning.

Harestua.

Emil Kristiansen fra Askim virker for tiden blant vennene på Harestua. Broderen har fått en god inngang blant vennene. Br. Otto Hermansen er også hjemme, og står som menighetens leder.

Kvittering.

Til misjonen i Kina er motatt kr. 500.00 fra en bror.

G. Iversen...

Fra jødernes verden

En ny jødisk organisasjon.

I England er det stiftet en ny jødisk organisasjon. Den kaller seg «Jødiske legioner» og skal oppfordre regjeringen og la en frivillig styrke forhennevende britisk-jødiske soldater erstatte de britiske tropper i Palestina.

Kong Davids etterkommer.

En polsk jøde, Samuel Solnik, som i mange år har drevet en frimerkeforretning i Paris, men nå bor i Jerusalem, påstår å ha rett til Palestinas trone. Han påstår han kan skaffe bevis for at han nedstammer fra kong David og at han har rett til den jødiske trone. For sin personlige del avstår han fra denne rett til fordel for sin sønn som er tre og et halvt år gammel. Hans sønn er altså den første jødiske tronarving som er født på Palestinas jord på de siste to tusen år.

Den jødiske innvandring

I tiden oktober 1945 til september 1946 er det ialt registrert 6864 emigranter, 6427 flyktninger 1926 demobiliserte soldater og 79 utlendinger som har fått fast oppholdstillatelse. Av ankomne jøder som ikke har fått oppholdstillatelse var det den 30. september 1946 i leiren ved Athlit 2700 flyktninger og i leiren på Cypert 4500. Noen av disse får nå etter hvert oppholdstillatelse med deres antall trekkes fra de vanligste små månedlige kvoter.